

ODPUSTY W KOŚCIELE

Co to jest Odpust?

Odpust jest to darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy już odpuszczone. Każdy grzech pociąga za sobą karę. W sakramencie Pokuty Bóg odpuszcza nam winę, pozostaje jednak kara za skutki wywołane naszymi grzechami. Darowaniem takiej kary nazywamy Odpustem. Odpusty mogą być zupełne - zyskujemy wtedy darowanie całej kary, albo częściowe - darowana nam jest część kary. Gdyby człowiek zmarł po uzyskaniu odpustu zupełnego pójdzie prosto do Nieba, gdyby zmarł po uzyskaniu odpustu częściowego pozostanie w czyśćcu krócej.

Kary za grzech

Aby zrozumieć tę naukę i praktykę Kościoła, trzeba zobaczyć, że grzech ma podwójny skutek. Grzech ciężki pozbawia nas komunii z Bogiem, a przez to zamyka nam dostęp do życia wiecznego, którego pozbawienie nazywa się "karą wieczną" za grzech. Każdy grzech, nawet powszedni, powoduje ponadto nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia, albo na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyśćcem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy "karą doczesną" za grzech. Obydwie kary nie mogą być traktowane jako rodzaj zemsty, którą Bóg stosuje od zewnątrz, ponieważ wypływają one jakby z samej natury grzechu. Nawrócenie, które pochodzi z żarliwej miłości, może doprowadzić do całkowitego oczyszczenia grzesznika, tak że nie pozostaje już żadna kara do odpokutowania (KKK 1472)

Przebaczenie grzechu i przywrócenie komunii z Bogiem pociągają za sobą odpuszczenie wiecznej kary za grzech. Pozostają jednak kary doczesne. Chrześcijanin powinien starać się, znosząc cierpliwie cierpienia i różnego rodzaju próby, a w końcu godząc się spokojnie na śmierć, przyjmować jako łaskę doczesne kary za grzech. Powinien starać się przez dzieła miłosierdzia i miłości, a także przez modlitwę i różne praktyki pokutne uwolnić się całkowicie od "starego człowieka" i "przyoblec człowieka nowego"(KKK 1473)

W komunii świętych

Chrześcijanin, który stara się oczyścić z grzechu i uświęcić się z pomocą łaski Bożej, nie jest pozostawiony sam sobie. "Życie poszczególnych dzieci Bożych łączy się przedziwną więzią w Chrystusie i przez Chrystusa z życiem wszystkich innych braci chrześcijan w nadprzyrodzonej jedności Mistycznego Ciała Chrystusa jakby w jednej mistycznej osobie".(KKK 1474)

W komunii świętych "między wiernymi, czy to uczestnikami niebieskiej ojczyzny, czy to pokutującymi w czyśćcu za swoje winy, czy to pielgrzymującymi jeszcze na ziemi, istnieje więc trwały węzeł miłości i bogata wymiana wszelkich dóbr". W tej przedziwnej wymianie świętość jednego przynosi korzyść innym o wiele bardziej niż grzech jednego może szkodzić innym. I tak odwołanie się do komunii świętych pozwala skruszonemu grzesznikowi wcześniej i skuteczniej oczyścić się od kar za grzech.(KKK 1475)

Duchowe dobra płynące z komunii świętych nazywamy także skarbcem Kościoła. "Nie jest on zbiorem dóbr, gromadzonych przez wieki na kształt materialnych bogactw, lecz nieskończoną i niewyczerpaną wartością, jaką mają u Boga zadośćuczynienia i zasługi Chrystusa Pana, ofiarowane po to, by cała ludzkość została uwolniona od grzechu i doszła do łączności z Ojcem. Stanowi go sam Chrystus Odkupiciel, w którym są i działają zadośćuczynienia i zasługi płynące z Jego odkupienia".(KKK 1476)

"Poza tym do tego skarbcza należy również rzeczywiście niewyczerpana, niewymierna i zawsze aktualna wartość, jaką mają przed Bogiem modlitwy i dobre uczynki Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych, którzy idąc śladami Chrystusa, dzięki jego łasce, uświęcili samych siebie i wypełnili posłanie otrzymane od Ojca. W ten sposób, pracując nad własnym zbawieniem, przyczynili się również do zbawienia swoich braci w jedności Mistycznego Ciała".(KKK 1477)

Odpusty otrzymywane od Boga za pośrednictwem Kościoła

Darowanie kary otrzymuje się za pośrednictwem Kościoła, który mocą udzielonej mu przez Chrystusa

władzy związywania i rozwiązywania działa na rzecz chrześcijanina i otwiera mu skarbiec zasług Chrystusa i świętych, by otrzymać od Ojca miłosierdzia darowanie kar doczesnych, jakie należą się za grzechy. W ten sposób Kościół chce nie tylko przyjść z pomocą chrześcijaninowi, lecz także pobudzić go do czynów pobożności, pokuty i miłości.(KKK 1478)

Ponieważ wierni zmarli, poddani oczyszczeniu, także są członkami tej samej komunii świętych, możemy pomóc im, między innymi, uzyskując za nich odpusty, by zostali uwolnieni od kar doczesnych, na które zasłużyli swoimi grzechami.(KKK 1479)

Pięć warunków zyskania odpustu zupełnego

Odpust zupełny może zyskać osoba ochrzczona, będąca w jedności z Kościołem spełniając pięć warunków podanych przez Kościół. Żeby zyskać odpust zupełny muszą być spełnione wszystkie pięć warunków. Kolejność spełnienia tych warunków nie jest ważna. Najważniejsze jest by przez cały ten czas, (dzień) być w stanie łaski uświęcającej.

1. Stan łaski uświęcającej - spowiedź św. sakramentalna; jedna spowiedź wystarczy dla uzyskania kilku czy nawet kilkunastu odpustów, warunkiem jest by zawsze, za każdym razem być w stanie łaski uświęcającej.

2. Wolność od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu nawet powszedniego. Chodzi tutaj o samo przywiązanie, o radykalne zerwanie z jakąkolwiek sposobnością, o której wiemy, że może prowadzić nas do grzechu, nawet lekkiego; odrzucenie przywiązania do naszych słabości, złych skłonności, nałogów itp. W tym dniu powinniśmy prosić Pana Boga żeby dał nam siłę aby mogliśmy przezwyciężyć wszystkie te nasze słabości, które mogą nas zniewalać.

3. Komunia św. – warunkiem jest przystąpienie tego dnia do Komunii św.

4. Dzieło odpustowe, czyn odpustowy.

5. Modlitwa w intencjach Ojca św. – jest to modlitwa, która wspiera intencje Ojca św., które nosi w swoim sercu; wystarczy tutaj odmówić modlitwę „Ojcze nasz

i Zdrowaś Mario” lub jakąkolwiek inną modlitwę w tych intencjach.

Odpust możemy ofiarować za siebie lub za dowolną osobę zmarłą, lub też wielu zmarłych, dusze w czyśćcu cierpiące, należy tutaj dokonać wyboru. Nie można ofiarować odpustu za drugiego człowieka. Nie można jednocześnie ofiarować odpustu zupełnego za siebie i za zmarłych. Odpust zupełny mogą zyskać tylko raz w ciągu dnia. Odpustów częściowych mogą zyskać wiele w ciągu dnia.

Aby nie zmarnować szansy zyskania wielu odpustów w ciągu jednego dnia przez brak właściwej intencji, dobrze jest taką intencję wzbudzić w sobie na początku dnia np. słowami: "Panie Boże mój pragnę dzisiaj zyskać wszystkie odpusty jakich dostąpić mogę i ofiaruję je ..." (należy tutaj dokonać wyboru) lub: "Panie Boże mój pragnę przez to dzieło odpustowe zyskać odpust zupełny i ofiaruję go"

Odpust zupełny możemy zyskiwać codziennie

Kościół podaje nam pięć dzieł odpustowych, które umożliwiają nam zyskanie odpustu zupełnego każdego dnia:- czytanie i rozważanie przynajmniej przez pół godziny dowolnego fragmentu Pisma św.

- odmówienie jednej części Różańca św., wspólnie z kimś w dowolnym miejscu. Jeżeli odmawiam tę modlitwę różańcową sam to dla zyskania odpustu zupełnego muszę go odmówić przed Najświętszym Sakramentem tzn. w kościele, kaplicy gdzie znajduje się tabernakulum z Najświętszym Sakramentem.

- odmówienie koronki do Miłosierdzia Bożego przed Najświętszym Sakramentem . Warunkiem tutaj jest tak jak przy modlitwie różańcowej odmawianej samemu, obecność Najświętszego Sakramentu w tabernakulum w kościele lub kaplicy. Najświętszy Sakrament nie musi być wystawiony, wystarczy sama obecność w tabernakulum.- adoracja Najświętszego Sakramentu przynajmniej przez pół godziny w kościele lub kaplicy.

- odprawienie Drogi Krzyżowej w kościele, kaplicy lub na kalwarii, także przy stacjach drogi krzyżowej erygowanej, poświęconej. Dla zyskania odpustu można tutaj samemu przejść przez wszystkie stacje. Dla osoby chorej przykutej do łóżka dziełem odpustowym może

być tutaj rozważanie przynajmniej przez pół godziny Męki Pańskiej. *katolik.pl*

Dekret o związaniu odpustów z Koronką do Miłosierdzia Bożego 12 stycznia 2002

Penitencjaria Apostolska na mocy uprawnień specjalnie udzielonych jej przez Papieża chętnie przyjmuje przedstawioną prośbę i postanawia, co następuje: Odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami (mianowicie sakramentalna spowiedź, Komunia eucharystyczna i modlitwa w intencjach Ojca Świętego) udziela się w granicach Polski wiernemu, który z duszą całkowicie wolną od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu pobożnie odmówi Koronkę do Miłosierdzia Bożego w kościele lub kaplicy wobec Najświętszego Sakramentu Eucharystii, publicznie wystawionego lub też przechowywanego w tabernakulum.

Jeżeli zaś ci wierni z powodu choroby (lub innej słusznej racji) nie będą mogli wyjść z domu, ale odmówią Koronkę do Miłosierdzia Bożego z ufnością i z pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz gotowością okazania go innym, to pod zwykłymi warunkami również zyskują odpust zupełny, z zachowaniem przepisów co do mających przeszkodę, zawartych w normach 24 i 25 Wykazu odpustów. (Enchiridii Indulgentiarum.). W innych zaś okolicznościach odpust będzie częściowy. Niniejsze zezwolenie zachowa wieczystą ważność, bez względu na jakiegokolwiek przeciwne zarządzenia.

+ Alojzy de Magostris Arcybiskup tyt. Novenris
Pro-Penitencjarz Większy

*Pragnę zaufania od swych stworzeń, zachęcaj dusze do wielkiej ufności w niezgłębione miłosierdzie Moje
Niechaj się nie lęka do Mnie zbliżyć dusza słaba,
grzeszna, a choćby miała więcej grzechów niż piasku
na ziemi, utonie wszystko w otchłani
Miłosierdzia Mojego. "Dzienniczek" nr 1059*

Zapraszamy do współpracy w tworzeniu i rozprowadzaniu

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

Tel: 506 416 370 wieczorem

Przeczytaj i podaj dalej

Cichy Przyjaciel Nr 67

Pismo katolickie

Za zgodą Kurii Diecezjalnej w Kielcach

Jestem kochany... z moim grzechem,

**Jestem kochany... z moim grzechem,
Jestem kochany z moją słabością.**

**Za darmo ukochał mnie Pan,
Umarł za mnie i zmartwychwstał, abym żył.**

**Byłem umarły w moich grzechach
Żyjąc według sposobu tego świata
Według ducha, który działa w synach buntu
Postępując według żądz mego ciała
Spełniałem zachcianki myśli zdrożnych
Z natury zasłużyłem na gniew
A Bóg przez wielką swą miłość
Z Chrystusem przywrócił mnie do życia**

Tekst i muzyka Marcin Gajda (por. Ef, 1-13)

**"Wspomóż nas w swoim miłosierdziu,
abyśmy zawsze wolni od grzechu
i bezpieczni od wszelkiego zamętu,
pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego
Zbawiciela, Jezusa Chrystusa"**